

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

والنتین کاتاسانوف* (Valentin Katasonov)

برگردان از: ا. م. شیر

۲۰ سپتمبر ۲۰۲۱

محو بقایای علم پزشکی و عقل سلیم به دست رزمندگان علیه کووید-۱۹

فقط دهان آن‌ها را بسته‌اند...

بیش از یک سال و نیم است که تصویر عجیبی را زیر نظر قرار داده‌ام. هزاران متخصص رشته علم پزشکی و عملکرد پزشکی که در باره مشکل مثلاً کووید-۱۹ نظرات متفاوت با سازمان بهداشت جهانی داشتند، تحت تعقیب و محرومیت قرار گرفته‌اند. البته، در پزشکی موارد مبهم زیادی برای بحث و لازم به بحث وجود دارد. اما مواردی هم وجود دارد که مانند دو دو تا چهارتا، بدیهی است.

سازمان بهداشت جهانی و راهنمایان دستگاه آن زیر پرچم مبارزه با کووید-۱۹ سعی می‌کنند ثابت کنند، که دو دو تا، ۵ تا یا ۳ تا می‌شود. پاسخ ممکن است تغییر کند. اما همیشه باید با نگرش قدرت حاکم مطابقت داشته باشد و این همان روشی است که جورج اورول در رمان «۱۹۸۴» توصیف کرد است. در آنجا، شخصیت اصلی رمان، وینستون اسمیت، به سیاه چال‌های وزارت عشق گرفتار می‌شود، جایی که آن‌ها با کمک شکنجه به آموزش مجدد وی دست می‌زنند. او براین، یکی از سران حزب، در تربیت مجدد مشارکت می‌کند. او مرتباً دست خود را به زندانی نشان می‌دهد و چهار انگشت خود را دراز می‌کند و می‌پرسد: «چند انگشت، وینستون؟» وینستون هر بار همان پاسخ را می‌دهد: «چهار انگشت». پس از هر بار پاسخ، او بشدت مجازات می‌شود. و همه چیز بارها و بارها تکرار می‌گردد. تا این که بالاخره وینستون اسمیت شروع به التماس می‌کند: چهار! پنج! چهار! چقدر برای شما لازم است، فقط بس کنید، عذاب ندهید، بس کنید!»

در اینجا با دو مثال به شما اثبات می‌کنم که چگونه بسیاری‌ها باور کردند که دو، دو تا چهار تا نیست، بلکه سه تا یا پنج تا است.

مثال اول- ماسک‌های صورت. گویا آن‌ها از مردم در برابر ویروس محافظت می‌کنند. سازمان بهداشت جهانی بهار سال گذشته یک «توصیه» در مورد ضرورت استفاده گسترده از ماسک‌ها ارسال کرد. در تعدادی از کشورها، پزشکان معتبر این «توصیه» را مورد تردید قرار دادند و حتی اعتراض کردند. چنین شک و تردیدهایی در روسیه نیز وجود داشت. مثلاً، **ویتالی زورف**، رئیس گروه میکروبیولوژی، ویروس‌شناسی و ایمونولوژی اولین دانشگاه دولتی مسکو به نام سچنوف، آکادمیسین آکادمی علوم روسیه، در ماه مه سال گذشته با الزامی کردن پوشیدن دستکش و ماسک برای همه مخالفت کرد. وی توضیح داد: «آن‌ها حتی می‌توانند برای سلامتی خطرناک باشند. بعد از دو ساعت، [ماسک] از یک وسیله برای محافظت، به یک وسیله برای گسترش عفونت تبدیل می‌شوند. زیرا، علاوه بر ویروس کرونا، مقدار زیادی از آلاینده‌های دیگر مثلاً باکتری‌ها، قارچ‌ها در هوا وجود دارند که روی ماسک می‌نشینند و سپس می‌توانند فرد را آلوده کنند». در سراسر جهان هزاران هزار چنین پزشکان متخصص اما معترض به «توصیه» سازمان بهداشت جهانی در مورد استفاده از ماسک وجود دارد.

سازمان بهداشت جهانی در یک تلاش عجولانه برای تقویت «توصیه» خود، مطالعه در مورد اثربخشی ماسک‌ها را در اپریل سال گذشته سفارش کرد. مطالعه بسرعت انجام شد. نتیجه آن در ماه جون ۲۰۲۰ در معتبرترین مجله پزشکی، **لنست (The Lancet)** چاپ و منتشر شد. عنوان کامل مطلب چنین است: «فاصله اجتماعی، ماسک صورت و محافظت از چشم برای جلوگیری از انتقال سارس-کو-۲ و کووید-۱۹ از فرد به فرد دیگر: یک مرور منظم و فراتحلیل» (Physical distancing, face masks, and eye protection to prevent person-to-person transmission of SARS-CoV-2 and COVID-19: a systematic review and meta-analysis).

در واقعیت امر، هیچ تحقیقی صورت نگرفت، و کل مطلب مجموعه‌ای بود مشتمل بر ۲۹ مقاله از نشریات مختلف با موضوع ماسک، که توسط نویسندگان مختلف در زمان‌های مختلف تهیه شده بود. تقریباً همه آن‌ها به استفاده از ماسک در مؤسسات پزشکی (بیمارستان‌ها، درمانگاه‌ها و غیره) مربوط می‌شد. هیچ یک از آن مقالات نتیجه «کارآزمایی تصادفی کنترل‌شده» نبود، که در علم پزشکی پذیرفته شده است. هدف از این مطالعات تجربی، عبارت بود از کاهش منابع اشتباهات نظام‌مند هنگام آزمایش اثربخشی روش‌های جدید درمان یا پیشگیری. نتیجه در اینجا با توزیع تصادفی موضوع مورد آزمایش در دو یا چند گروه با نگرش متفاوت نسبت به آن‌ها و سپس مقایسه نتایج آن‌ها به دست می‌آید. گروه اول- گروه تجربی- مداخله را ارزیابی می‌کنند، در حالی که گروه دیگر، که معمولاً گروه کنترل نامیده می‌شود، دارای تفاوت اساسی، مانند عدم مداخله یا استفاده از شبه‌دارو است. اثربخشی درمان یا پیشگیری با مقایسه گروه آزمایشی و گروه کنترل ارزیابی می‌شود. نویسندگان بررسی در لنست تبانی کردند با صرف‌نظر از روش کارآزمایی تصادفی کنترل‌شده، که برای پزشکان آشنا و قابل درک است، در مورد ماسک‌ها فلسفه ببافند. یکی از کسانی که یک سال پیش، دروغ درباره ماسک‌ها را در مرحله آغاز به کار (منتشر شده در لنست) با دقت تحلیل کرد، **پیتر جونی**، استاد اپیدمیولوژی در دانشگاه تورنتو بود. او تحقیقات سازمان بهداشت جهانی را «اشتباه روشی» و «اساساً بی‌فایده» توصیف کرد.

حیرت‌انگیزترین این است، که پس از انتشار تحقیقات سازمان بهداشت جهانی در مورد ماسک، پزشکان در تعدادی از کشورها با استفاده از روش کارآزمایی تصادفی کنترل‌شده مطالعات مستقلی برای ارزیابی اثربخشی ماسک‌ها به عنوان وسیله‌ای برای محافظت در برابر ویروس به‌عمل آوردند. شرح مختصری از مطالعه پزشکان دنمارکی که در اکتوبر ۲۰۲۰ انتشار یافت، شایان توجه است. مطالعه از ماه اپریل سال ۲۰۲۰ شروع شد و تقریباً شش ماه به طول انجامید. در این آزمایش ۶ هزار نفر شرکت کردند. **هنینگ بوندگارد (Henning Bundgaard)**، پروفیسور و پزشک

ارشد بیمارستان سلطنتی رویال، یکی از رهبران تحقیقات، پس از اتمام مطالعه، در کمال رضایت خاطر اظهار داشت: «این بزرگترین مطالعه در نوع خود در جهان است و انتظار می‌رود که عامل مهمی در تصمیم‌گیری هنجاری در مورد استفاده از ماسک باشد». نتیجه تحقیقات به سه مجله معتبر پزشکی ارسال گردید: مجلات پزشکی لنست، نیوانگلند و انجمن پزشکی امریکا (JAMA). اما، این مجلات از انتشار داده‌های کارآزمایی تصادفی کنترل‌شده که توسط دانشمندان دنمارکی در نتیجه آزمایشات کامل به دست آمده بود، خودداری کردند. **دلیل: این مطالعه اثربخشی ماسک‌ها به عنوان وسیله‌ای برای محافظت در برابر ویروس را نشان نداده است.**

مثال دوم، به آزمایشات PCR مربوط است (مخفف Polymerase chain reaction به معنی واکنش زنجیره‌ای پلیمراز). روزانه در سرتاسر جهان ده‌ها میلیون مورد چنین آزمایشاتی برای تشخیص این که انسان به کروناویروس آلوده شده یا خیر، انجام می‌شود. اساس این روش تشخیص عفونت‌ها استفاده از واکنش زنجیره‌ای پلیمراز است. موجد این اختراع ساخته شده در سال ۱۹۸۳، دانشمند آمریکایی کری مولیس (Kary Mullis) است، که به خاطر آن جایزه نوبل دریافت کرد. مخترع آزمایش واکنش زنجیره‌ای پلیمراز در ماه اگست سال ۲۰۱۹، چند ماه قبل از شروع «همه‌گیری» و استفاده گسترده (جهانی) روش مذکور برای تشخیص وجود کروناویروس در بدن انسان فوت کرد.

برنده جایزه نوبل هنوز که زنده بود هشدار داد که آزمایش واکنش زنجیره‌ای پلیمراز یک روش عام نیست که به شما امکان دهد تا یک عفونت را بدون هیچ ابهامی شناسایی کنید. اگر هدف شناسایی این یا آن عفونت در فرد باشد، با تنظیم دستگاه آزمایش بر این اساس، می‌توان این کار را انجام داد. کری مولیس در یکی از آخرین سخنرانی‌های ویدیویی خود در این باره صحبت کرد. در ضمن، او از نزدیک فعالیت‌های دکتر آنتونی فائوچی، مدیر مؤسسه ملی مطالعات بیماری‌های آلرژیک و عفونی ایالات متحده آمریکا را دنبال می‌کرد و بارها او را «دروغگو» و «پزشک بی‌سواد» خطاب نمود. امروزه فائوچی طراح اصلی مبارزه با «همه‌گیری» در آمریکا و مشاور معتبر سازمان بهداشت جهانی می‌باشد. این او بود که در آغاز سال گذشته، بدون توجه به هشدارهای مبدع این روش در مورد محدودیت استفاده از آن و احتمال خطاهای جدی هنگام تلاش برای استفاده بیش از حد گسترده، استفاده وسیع از آزمایشات واکنش زنجیره‌ای پلیمراز را برای شناسایی عفونت کرونا در ایالات متحده «تقدیس کرد». با این حال، به‌دستور سازمان بهداشت جهانی استفاده گسترده از آزمایشات واکنش زنجیره‌ای پلیمراز در اکثر کشورهای جهان آغاز شد.

پزشکان معروف بسیاری علیه این جعل‌کاری اعتراض کردند. یکی از آن‌ها دکتر سوخاریت پاکدی (Sucharit Bhakdi)، دانشمند علوم پزشکی اروپا، استاد دانشگاه ماینس (آلمان) بود، که وی در آنجا در سال‌های ۱۹۹۱ تا ۲۰۱۲ ریاست مؤسسه میکروبیولوژی و بهداشت پزشکی را بر عهده داشت. در اینجا برش‌هایی از یکی از گفتارهای ویدئویی این دانشمند مشهور (بهار ۲۰۲۱) بهداشت را ارائه می‌دهم. **الکس نیومن**، سردبیر مجله نیو امریکن (New American) با او مصاحبه می‌کند. «همه‌گیری جعلی است. اساس این، یک آزمایش واکنش زنجیره‌ای پلیمراز بود، که بسیار اشتباه است. این یعنی اشتباه خطرناک... ارائه دهنده داده‌های مثبت کاذب، که متأسفانه به عنوان معیار اصلی تشخیص در نظر گرفته می‌شود... افراد سالم را با کمک روشی مورد آزمایش قرار می‌دهند، که بیشتر اوقات دروغ می‌گوید». پروفیسور توضیح می‌دهد، که مثبت بودن آزمایش فرد به رغم عدم وجود ویروس، مثبت کاذب است؛ و نتیجه منفی کاذب، یعنی هنگامی که بیمار مبتلا به ویروس نتیجه منفی نشان می‌دهد. دکتر پاکدی خاطرنشان کرد، که اگر بیمار حامل ویروس آنفولانزا یا کروناویروس دیگری غیر از سارس-کو-۲ باشد، آزمایش واکنش زنجیره‌ای پلیمراز نتیجه مثبت خواهد داشت. او گفت: «این یک آزمایش خاص نیست. اکثر تشخیص‌ها اشتباه است».

پروفسور همچنین این موضوع را مورد توجه قرار داد، که در نظام آزمایشی به طور دلخواه می‌توان مرزها را تغییر داد. بالاتر از آن می‌شود «مثبت» و پائین‌تر از آن «منفی».

دستگاه را به گونه‌ای می‌توان تنظیم کرد که اغلب «مثبت» نشان دهد. او به این نیز اشاره می‌کند که در امریکا دستگاه آزمایش واکنش زنجیره‌ای پلیمراز از سوی اداره نظارت بر کیفیت محصولات غذایی و پزشکی سازمان غذا و داروی امریکا تأیید نشده است. با افزایش تعداد آزمایشات مثبت، افراد بیشتری مجبور به واکسیناسیون شدند. پروفسور این موضوع را رد نمی‌کند که این عمدی بوده است.

تنها «دلیل» استفاده از آزمایش واکنش زنجیره‌ای پلیمراز برای شناسایی ویروس کرونا، مقاله پزشکان المانی-ویکتور کورمن و کریستین دروستن بود که در مجله بین‌المللی «Eurosurveillance» منتشر شد. ترتیب وقایع بسیار جالب است: مقاله در ۲۱ جنوری ۲۰۲۰ به مجله ارسال شد، در ۲۲ جنوری برای انتشار پذیرفته شد، در ۲۳ جنوری در اینترنت انتشار یافت. این مقاله موازین مورد نیاز برای انتشار را طی نکرد. به احتمال قوی، پروتکل آزمایشی دروستن، که او قبلاً در ۱۷ جنوری به سازمان بهداشت جهانی در ژنیو ارسال کرد، به طور رسمی توسط سازمان بهداشت جهانی به عنوان آزمایش برای تعیین وجود ویروس کرونا در ووهان حتی قبل از انتشار مقاله توصیه شده بود. ویلیام انگدال، محقق مشهور امریکایی کل این کلاهبرداری را در مقاله خود تحت عنوان «رسوایی کرونا در المان مرکل- نتایج مثبت و آزمایش واکنش زنجیره‌ای پلیمراز دروستن»، که در تاریخ ۱۰ اگست ۲۰۲۱ منتشر شد، افشاء کرد.

انگدال عملیات قانونی کردن آزمایشات واکنش زنجیره‌ای پلیمراز را که بر اساس مقاله شبه‌علمی کورمن- دروستن انجام می‌شود، یک «کلاهبرداری» می‌نامد. و حتی پیش از این، در نومبر ۲۰۲۰، تجزیه و تحلیل جزئیات مقاله کورمن- دروستن و همکاران با عنوان مروری بر نظارت بر اروپا ۲۰۲۰» انتشار یافت. این فقط یک مقاله علمی نبود، بلکه فراخوان ۲۳ دانشمند ویروس‌شناس، میکروبیولوژیست، متخصصان دیگر و اعضای اتحادیه بین‌المللی دانشمندان علوم زندگی برای پس گرفتن مقاله کورمن- دروستن و لغو آزمایشات واکنش زنجیره‌ای پلیمراز بود. این مقاله «ده انحراف مهلک» از منطق «علمی» را که برای تقویت روان‌پزشکی به نام «همه‌گیر» لازم بود، مشخص کرده است. با این حال، مقاله کورمن- دروستن در همان جایی که بود، تا امروز هست: در مجله «Eurosurveillance». این مجله، ارگان رسمی مرکز پیشگیری و کنترل بیماری‌های اروپا، یعنی مسؤول مبارزه با «همه‌گیری» در اتحادیه اروپا است. مرکز پیشگیری و کنترل بیماری‌های اروپا تا کنون به فراخوان ۲۳ دانشمند علوم زندگی واکنش نشان نداده است. دانشمندان علوم پزشکی را هنوز در سیاه‌چال‌های وزارت عشق شکنجه نمی‌کنند، فقط دهانشان را بسته‌اند.

*- پروفسور، دکتر علوم اقتصادی، مدیر مرکز مطالعات اقتصادی «شاراپوف» روسیه، مشاور اقتصادی اسبق دبیر کل سازمان ملل متحد، پژوهشگر مسائل پشت صحنه

پی‌نوشت:

آی انسان!

«صد بار بدی کردی و دیدی ثمرش را، نیکی چه بدی داشت که یک بار نکردی».

بس است بداندیشی؛ بس فریب‌خوردگی طی قرون و اعصار متمادی! یک بار برای همیشه باید پرسید: «آقایان خودخوانده جهان» چه می‌خواهید از جان ما؟ دست از سر ما بردارید! اگر سایه شوم خودتان و این سازمان‌های اهریمنی بهداشت جهانی و غذا و دارو را از سرما کم نکنید، ما خودمان کم می‌کنیم. ما بر علل تشکیل سازمان بهداشت جهانی و سازمان غذا و دارو واقفیم. می‌دانیم، که سازمان بهداشت جهانی با طرح و پول بنیاد مافیای راکفلر به دست برادران دالس (یکی وزیر خارجه، دیگری رئیس سازمان «سیا»ی امریکا) در سال ۱۹۴۸ تشکیل گردید و هدف از آن لغو و نابودسازی علم پزشکی شرق مبتنی بر تغذیه سالم و پیشگیری از بیماری‌ها و جایگزینی با علم پزشکی غرب مبتنی بر درمان، یعنی تجاری کردن سلامتی انسان بود. در این راه، متأسفانه به موفقیت‌های شگرفی نیز نائل شده است. سازمان غذا و دارو نیز در سال ۱۹۴۵ با هدف تولید محصولات غذایی تراریخته و مصنوعی، به منظور کاهش کلی امید به زندگی و گسترش بیماری‌های مختلف از طریق مصرف آن‌ها تشکیل گردید... آری، اربابان پول، آقایان خودخوانده جهان مطمئن باشید! دیگر اجازه چپاولگری، جنایتکاری و فریبکاری به شما نخواهیم داد. دیر و زود دارد، اما سوخت و سوز ندارد!

ا.م. شیری

۲۸ شهریور - سنبله ۱۴۰۰

منبع:

<https://www.fondsk.ru/news/2021/09/05/borcy-s-covid-19-unichtozhajut-ostatki-medicinskoj-nauki-i-zdravogo-smysla-54396.html>